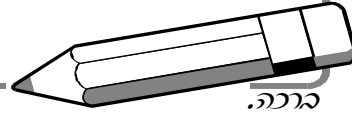

על תפישות... אמונות... ואה שביניהן...

הכתוב מכוון לבנות ולבנים באיזה שווה.

קול הלב

המורה תקריא את הסיפור המעובב בעקבות "יומם של פחז", "השחר הקודר" / צ'אב ארזי.
30 בינואר 1933. היטלר עלה לשלטון! מיליוני גרמנים נתנו לו את קולם.
ישבנו בדירה החשוכה, מקשיבים לקולו של הקריין שמסר את תוצאות הבחירות.
בהתחלה הגיעו התוצאות מעירות ומכפרים. הן היו מדאיגות קיווינו, שתוצאות הבחירות בערים הגדולות
יהיו שונות: תושבי הערים נבונים יותר, ואולי בהן תהיה לתעמולה הנאצית פחות השפעה. אך עד מהרה
לא היו לנו אשליות: ככל שעברו השעות, נעשה יותר ויותר וודאי שהיטלר זכה בבחירות.
גל עצום ואפל שטף והטביע את הכל. כוח חדש עלה לשלטון, והוא עלול להשמיד כל חלקה טובה בעם
הגרמני.

ישבנו בחושך, מקשיבים לרדיו, לא העזנו להביט זה בזה.
אחי הגדול ישב לידי, מסתיר את פני בשתי ידיו.
אחותי בכתה בשקט.
אמי נאנחה.

על אף שהייתי עדיין נער צעיר, הרגשתי גם אני כיצד עולה הפחד בתוכי. גם אני הבנתי את הפירוש
המחריר של תוצאות הבחירות.

בחוז עלה השחר, שחר קודר ומבשר רעות, השחר של 'הרייך השלישי'.
הימים הראשונים אחרי ניצחון הנאצים היו לנו, ליהודי גרמניה, סיוט איום.
בן-לילה כבשו הנאצים את הרחוב, את בית-הספר - את הכל.

יום-יום היו עושים שפטים בקומוניסטים וביהודים, ובני אדם נאסרו על פשעים שלא פשעו כלל.
חינו בפחד מתמיד. ניסינו שלא לשמוע את השירה הפרועה של הנאצים שעלתה מן הרחוב, את הקול
הצרוד של המנהיג שלהם, שעלה ממקלטי הרדיו - אך לשווא. ניסינו לעצום את עינינו, שלא לראות את
צלבי הקרס השחורים על הרקע האדום - אך לשווא...

באותם ימים קודרים נשאר לי רק מפלט אחד ויחיד: התנועה, תנועת הנוער הציוני והחלום על ארץ
ישראל.

הייתי מדריך של קבוצת ילדים בני שנים עשרה, והיו לי בקבוצה חמישה עשר בנים ובנות לפעולה'
הראשונה אחרי הבחירות באו ילדים חיוורים ואחוזי פחד. הם ישבו סביבי, מביטים אל שפתיי כמאמינים
שיוכלו לשמוע מפי את בשורת הגאולה.

ביקשתי שכל אחד מהם יספר לנו את סיפורו.

רינה הקטנה סיפרה בקול נמוך ורועד איך פרצו הנאצים באחד הלילות לביתם ולקחו את אביה, ואביה
עדיין לא חזר, ואין איש יודע היכן הוא.

שלום, בנם של פועלים, סיפר על החיפוש שערכו צעירים נאצים בדירה שלהם, כיד הפכו את הכל, פרצו
בכוח ארונות, לכלכו את הקירות, קיללו את ההורים, ואחד מהם היכה את אחיו הקטן שבכה בקול.
אחרי דבריו של שלום באו סיפוריהם של החניכים האחרים, והסיפורים הקטנים הצטרפו לתמונה קודרת
אחת.

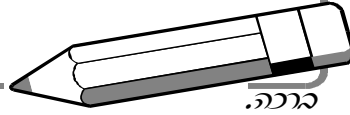
לפעולות' הבאות באו ילדים רבים נוספים. נראה שעניי ההורים פקחו לראות את המצב כמו שהוא והבינו,
שאינו עתיד לילדיהם אלא בארץ ישראל. הרחק מאדמת גרמניה, שפכה להיות כולה שנהא ואלימות
באחד הימים, כשבאנו למועדון, ראינו עשן עולה מתוך החרבות, ורק מעט עצים שרופים וחלקי ברזל.
עמדנו המומים.

אבני תארוני לתארוני אלהרה

על תפישות... אמונות... ואה שביניהן...

הכתוב מכוון לבנות ולבנים באיזה שווה.

עוברים ושבים עצרו לרגע. רובם חיינו מתוך שמחה לאיד, והוסיפו דברי עלבון. לידינו עמד בחור צעיר, לבוש מדים נאציים. הוא אמר בקול מתגרה, כשהוא מביט אלינו: 'סוף סוף נפטרנו מן הלכלוך היהודי הזה! אם לא תסתלקו מהר לפלשתינה שלכם - גם אתם תעלו בעשן!'. צחוק פרוץ עלה מפיו הצעירים שעמדו סביבו. רק איש מבוגר אחד, בעל מראה גרמני מובהק אמר בכעס עצור: 'זהו מעשה נבלה! איפה המשטרה? הרי גרמניה היא עדיין מדינת חוק. יש להעניש את הנבלים ששרפו את המועדון!'. עוברים ושבים אחרים, בעיקר מבוגרים, הניעו בראשם לאות הסכמה, אך האחרים הביטו אליו במבט זועם, כאילו אמר דברי בגידה במולדת. שבועות אחדים נשארנו בלי מועדון ונפגשנו בבתי פרטיים. לבסוף נתנה לנו הקהילה בית קטן. המשכנו בתנופה רבה בעבודה הציונית שלנו. יום יום באו אלינו ילדים חדשים, ששמעו מפינו בפעם הראשונה על המולדת האמתית שלנו, היא ארץ ישראל.

הקצת התיאור בכיתה / חלוקת התיאור מדפוס.

ארקו בצבע 1 את כל האילוסטרציות שמתארות תחושות של היהודים בעקבות עליית הנאצים לשלטון.
ארקו בצבע 2 את כל האילוסטרציות שמתארות עובדות שקשורות בעליית הנאצים לשלטון.

שיחה בעקבות...

מה חשיתם היהודים עם עליית היטלר לשלטון?

האם חששם של היהודים אבוס?

מה יודעתם היהודים על היטלר / ומנהיגותו?

מה אמינות היהודים?

מדוע צאק במר לקראת לתיאור הימים הראשונים של שלטון הנאצים "השחר הקודר"?

הציעו שאתם נוספים לתיאור הימים הראשונים של שלטון הנאצים.

אלו עקרונות אידיאולוגיים (גזויים וסאויים) בתיאור הימים הראשונים של שלטון הנאצים, עפ"י צאק?

אבני תארוני לתארוני אלהרה